

льжосвидѣтельства двамини рекохъ, чи сѧ го чули тѣй, дѣто є рекалъ, какъ може да срине ржкотворный храмъ и за три дни да направи дрѣгъ нержкотворный храмъ. А подеръ то свидѣтельство архїерей заклѣ Иисуса, да каже ако є той Христосъ? И като чѣ отъ него славно то мѣ присвѣтвіе, раздѣл дрѣхъ тѣ си архїерей, бужъ като да трепѣри отъ страха заради Богохъленіе то. И зато всички тѣ єдиногласно го извѣскахъ повиненъ за смерть и єдни го заплаковахъ по лицето дрѣги го заплеквахъ, а дрѣги покрывахъ очи мѣ, а като го плескахъ пытахъ го сѧ подиграваніе да пророкува кой го є оударили. —

§. 62. Иисусъ битъ придаваса на распѣтіе.

На дрѣгій день петокъ рано архїерентѣ и старцы тѣ на народа пакъ са съвѣтъватъ съ каковъ способъ да сѹбѣатъ Иисуса, и го врататъ свѣрзанъ на Пїлатъ, междѣ тїа Іода расказашъ врача на архїерей тѣ на приданельството заплатихъ и отхожда и са сѣтѣса. А архїерентѣ рекохъ, не, чи не є простено да сѧ положатъ въ Корвана (въ церковнѣ тѣ касса) тїй срѣбреници, защо то сѧ цѣна кръвна; и кѣнихъ съ нихъ єдно гранчарско мѣсто за погребеніе то на стрѣнци тѣ. И така Пїлатъ като испыта всачески Иисуса, и чѣ чи є отъ Галилея, прѣти го при Иродъ които вѣше са слѣчили въ то врѣма въ Іерусалимъ. Но и той защото намѣри Иисуса правъ врати го облеченъ съ вѣлѣ дрѣхъ за знакъ на неповинность та мѣ. И така Пїлатъ, и отъ само себѣ си и защото са покланѣваше и отъ женѣ си, щеше да го отпости, ако не заради неповинность тѣ мѣ, то поне заради празника. И зато пыта народа: кои ще да мѣ отпости Иисуса ли или Варава злодѣйца? И като са принѣди отъ шѣмливи тѣ выкове противъ него на раздрѣзенѣй народа, отпости злодѣйца, а Иисуса свѣрза и го придали да сѧ распне. —

§. 63. Иисусъ сѧ распѣва посрѣдь двама разбойници.

А като придалихъ Иисуса на войни тѣ съвѣкохъ мѣ дрѣхи тѣ и съвѣкохъ мѣ ваграннѣ хламиди (чевреннѣ дрѣхъ) и